

РЕШЕНИЕ
30 . 06. 2017г.
гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, наказателно отделение 115 с-в , в открито съдебно заседание на девети ноември две хиляди и шестнадесета година в състав

Председател : Христина Гарванска

секретар Боряна Борисова

след като разгледа докладваното от съдията ахд № 12 582 /16г.

прие следното :

Производството е по чл. 59 и сл. ЗАНН – образувано по жалба на ИП "АТАКА " срещу ИП № РД-10-19/ 21.06.2016 год., издадено от председателя на СЕМ , с което на основание чл. 126 ал.1 от Закона за радиото и телевизията / ЗРТ / на жалбоподателя в качеството му на доставчик на медийна услуга по чл. 4 и чл. 2 ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. – за това, че при извършена от инспектори на СЕМ на 09.11. 15г. проверка било установено нарушение на чл. 17 ал.2 вр. чл. 10 ал.1 т.4 ЗРТ - жалбоподателят допуснал създаване и предоставяне за разпространение на 05.11.2015 г. от 08:40:43 ч. до 08:42:19 ч. в програмата „АЛФА ТВ" на предаване в нарушение на принципа на чл. 10 от ЗРТ за защита на личната неприкосновеност на гражданите - клип с аудио-визуално съдържание , включващо телефони, снимки, имена, партийна принадлежност на десет народни представители , довело до отправяне на закани за физическа разправа с тях .

С жалбата се претендира отмяна на ИП поради допуснати при издаването му съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон .

Представител на адм. наказващия орган оспорва изцяло основателността на жалбата с писмени съображения за това .

Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото , прие следното :

При осъществен от СЕМ контрол за спазване на разпоредбите на чл. 17 ал.2 и чл. 10 ал.1 т. 4 ЗРТ от жалбоподателя в качеството му на регистриран в публичния регистър на СЕМ по чл. 125к ЗРТ доставчик

на медийни услуги по чл. 4 и чл. 2 ЗРТ инспектори на Съвета за електронни медии на 09.11.15г извършили проверка на запис на програмата „АЛФА ТВ“, разпространявана от жалбоподателя . При проверката е установено , че на 05.11.2015 г. от 08:40:43 ч. до 08:42:19 ч. по програмата е излъчен клип със следното аудио-визуално съдържание :

На тъмносин фон с едри бели букви е изписано: „Те гласуваха за ареста на Сидеров и Чуколов“.

Женски глас на фона на музика чете: „Те гласуваха за ареста на Волен Сидеров и Десислав Чуколов“.

В кадър: снимки на депутати, партийната им принадлежност и телефонни номера. Под тях надпис: „Те гласуваха за ареста на Сидеров и Чуколов. ПОПИТАЙТЕ ГИ: ЗАЩО?“

Женски глас: Димитър Главчев - ГЕРБ, Десислава Атанасова - ГЕРБ, Четин Казак - ДПС, Гроздан Караджов - РБ, Емил Димитров - ПФ, Християн Митев - ПФ, Светослав Белемезов - АБВ, Лъчезар Никифоров - АБВ, Стефан Кенов - БДЦ, Ана Баракова - независим. ПОПИТАЙТЕ ГИ: ЗАЩО?“

Непосредствено преди да бъде излъчен клипът - в 08:40:43 ч., водещият на сутрешния блок „Добро утро, българи“ анонсира: „Управляващата седморна коалиция подкрепи искането на главния прокурор Сотир Цацаров за арест на лидера на партия Атака Волен Сидеров и неговия колега Десислав Чуколов. Временната парламентарна комисия с десет гласа „за“, двама „против“ и двама „въздържали се“ одобри искането на главния прокурор. Предложението на комисията ще бъде внесено за обсъждане в Парламента в срок от 14 дни. Ако получи подкрепа в пленарна зала, Сидеров и Чуколов могат да бъдат арестувани. Вижте депутатите, които изпълниха политическата поръчка.“

Констатирано било също , че разпространените по програмата телефонни номера не били общодостъпни , а лични на посочените в клипа депутати . Телефонните номера не били предназначени за връзка с депутати в това им качество , видно от публикуваната на интернет страницата на Парламента информация , според която обявените телефонни номера за контакти с депутата и с парламентарната му група били различни.

След излъчването на клипа депутатите Димитър Главчев , Десислава Атанасова , Емил Димитров и Ана Баракова организирали специална пресконференция , на която обявили , че след като телефонните им номера били многократно излъчени по програма

„АЛФА ТВ“ , депутатите били заплашвани по личните си телефони със закани за саморазправа .

Случаят придобил широк обществен и медиен отзвук.

В хода на проверката по случая от контролните органи на СЕМ на осн. чл. 10 ал. 1 т. 4 ЗЗЛД е приобщено и становище на Комисията за защита на личните данни. Според становището в случая по делото информацията за телефонния номер на изброените народни представители в съвкупност с другите индивидуализиращи данни на тях - имена, снимка и партийна принадлежност попада в обхвата на определението за лични данни и поради това е обект на защита от Закона за защита на личните данни. Тъй като случаят по делото касае лица , заемащи публични длъжности , според Комисията следва да се намери баланса между правото на информираност и обществен интерес от това от една страна и защитата на личните данни от друга. Целта на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване, включително и чрез разпространението им, на свързаните с тях лични данни. Независимо , че ЗЗЛД предвижда възможността за обработване на лични данни за целите на журналистическата дейност, Комисията е приела , че в случая по делото не е извършвано журналистическо разследване, за целите на което да е било необходимо оповестяването на телефоните на народните представители и разпространяването на номерата , които не били за служебно ползване , били различни от публично оповестените за връзка с депутатите , съчетано с призив за "търсене на сметка" е довело до намеса в личната сфера на лицата , включително със заплахи за физическа разправа . Заключениеето на Комисията е за непропорционално обработване на лични данни под формата на разпространение, с което е нарушено правото на личен живот на лицата, за които се отнасят данните.

За така констатираното при проверката на дружеството е съставен и връчен АУАН по делото . Въз основа на него е издадено обжалваното НП , в което е прието ,че независимо, че народните представители са публични личности, които имат по-нисък праг на защита за разлика от останалите , следва да се прави разлика между разпространяването на информация от обществен интерес и разпространяването на информация за други цели. В случая свободата на изразяване не може да бъде защитена с аргумента, че излъчените лични данни представляват обществен интерес и превръщането на информация от личен характер в публично достояние не може да се

защити с общите съображения, с които се обосновава ценността на свободата на словото. С разпространяването на недвусмислено послание към аудиторията, което активно подтиква към действия, които биха могли да засегнат личната свобода и неприкосновеност на десетимата граждани, доставчикът на медийни услуги е нарушил чл. 10 ал. 1 т. 4 ЗРТ и правото на посочените лица на лично пространство, с което те разполагат независимо от тяхната обществена роля.

Изложеното се установява от събрания по делото непротиворечив доказателствен материал - свидетелските показания на актосъставителя - св. , която потвърждава в съдебно заседание констатираното с АУАН, искането на СЕМ за становище на КЗЗЛД и становището на Комисията и останалите приложени към преписката материали .

При така установеното като факти - от правна страна съдът прие жалбата за неоснователна . Наказателното постановление следва да бъде потвърдено, тъй като при извършената от съда проверка се установи, че АУАН и обжалваното НП са съставени от компетентни длъжностни лица и в съответствие с изискванията на ЗАНН по отношение необходимото съдържание на документа и сроковете за съставянето му и при издаването на обжалваното НП не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, налагащи отмяна или изменение на постановлението .

Съгласно чл. 8 КЗПЧОС , озаглавен „ Право на зачитане на личния и семейния живот „ - 1. Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция. 2. Намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите.

Такива права са предвидени и в чл. 32. Конституцията на РБ - / 1/ Личният живот на гражданите е неприкосновен. Всеки има право на защита срещу незаконна намеса в личния и семейния му живот и срещу посегателство върху неговата чест, достойнство и добро име. (2) Никой не може да бъде следен, фотографиран, филмиран, записван или подлаган на други подобни действия без негово знание или въпреки неговото изрично несъгласие освен в предвидените от закона случаи.

В решенията си , тълкувайки Конвенцията , Европейският съд по правата на човека посочва , че чл. 8 КЗПЧОС въвежда два вида

задължения на държавата - негативното задължение държавата да се въздържа от произволна намеса в личния и семейния живот, жилището и кореспонденцията и позитивното - държавата да предприеме съответни мерки – законодателни и административни, предназначени да осигурят зачитане на интересите по чл. 8 от Конвенцията, а също и действия, които да осигурят спазването на посочените мерки и защитят правата на гражданите по чл. 8 от нарушения на частни лица. При изпълнение на негативното си задължение държавата определя намесата си в интересите по чл. 8 т.1 КЗПЧОС, отчитайки ограниченията по т. 2 на чл. 8, а при изпълнение на позитивното си задължение държавата прилага съответни за зачитане на интересите по чл. 8 мерки, при което може да засегне и други защитени от Конвенцията права. При намеса в друг защитен от Конвенцията интерес държавата следва да прилага справедлив баланс между конкуриращите се защитени интереси, изхождайки от значимостта на застрашения интерес.

В практиката си Европейският съд по правата на човека тълкува правото на личен живот в широк смисъл - като възможност да се живее без произволна намеса в живота на отделната личност. В понятието личен живот според практиката на Съда се включват и физическият и психическият интегритет на личността, също и личните данни и репутацията като част от „идентичността и психологическия интегритет“ на личността. Право на неприкосновеност на личния живот има всеки, дори публичните личности и лицата, които са в центъра на общественото внимание, но обхватът на правото и степента на дължима за него защита са различни за публичните и за частните лица.

В обхвата на позитивното задължение на държавата да зачита неприкосновеността на личния живот, като защитава този интерес на гражданите от неоснователни действия на трети лица, попада и защитата от неоснователно накърняване на правото на личен живот при упражняване на свободата на изразяване на мнение по чл. 10 КЗПЧОС. И в този случай се дължи постигането на справедлив баланс между двата защитени интереса, който да отчита конкретната значимост на конкуриращите се интереси. Като критерии при оценка на баланса в практиката на Съда са възприети обсъждането на приноса на изразеното мнение и разпространената информация за дебат от общ интерес и засилената защита на правото по чл. 10 КЗПЧОС при наличие на сериозен обществен интерес от изразеното мнение и разпространената информация; функцията на лицата с

конкуриращи се интереси на публични фигури или частни лица ; засилената защита на правата по чл. 8 на частните лица и по - високата степен на приемлива критика спрямо политиците и публичните фигури ; необходимостта от доказването на фактическите твърдения , накърняващи репутацията на конкретно лице ; задължението журналистите стриктно да спазват „ задълженията и отговорностите „ си по т. 2 на чл. 10 КЗПЧОС , произтичащи от журналистическата етика и да действат добросъвестно , като осигуряват „ надежна и прецизна” информация , за да не допуснат неоправдано накърняване на репутацията на частни лица ; целите , съдържанието, формата и последиците на разпространяването на информация и изразяването на мнение , обстоятелствата при които са направени те и поведението на лицата с конкуриращи се интереси .

В решенията си по чл. 10 КЗПЧОС - „ Тома срещу Люксембург „ , „ Нилсен и Йонсен срещу Норвегия” , „ Педерсен и Баадсгаард срещу Дания” , „ Хендисайд срещу Обединеното кралство „ и др. , тълкувайки Конвенцията , Европейският съд по правата на човека посочва , че свободата на изразяване на мнение има фундаментално значение в демократичното общество , но тя е подчинена и на редица изключения , които обаче следва да се тълкуват ограничително , а нуждата от ограничението на свободата трябва да бъде убедително установена.

Според решенията на Съда предвидената в т. 2 на чл. 10 КЗПЧОС намеса в упражняване на правото на свобода на изразяване на мнение следва да е предвидена в закона , да преследва легитимна цел по т. 2 на чл. 10 КЗПЧОС и да е необходима в едно демократично общество .

Проверката относно необходимостта в едно демократично общество от ограничаване на свободата по чл. 10 на Конвенцията изисква съдът да установи дали намесата в свободата на изразяване на мнение съответства на “належаща обществена потребност ” , а именно дали основанията, изтъкнати , за да оправдаят необходимостта от ограничаване на свободата по чл. 10 , са на първо място - релевантни и на следващо място – и достатъчни и дали намесата е пропорционална на преследваната със закона легитимна цел.

По отношение на правото на изразяване на мнение , свързано с обсъждането на въпроси от сериозен обществен интерес - „легитимни въпроси от обществен интерес” в решенията на Съда е призната засилената защита на свободата по чл. 10 Конвенцията, като Съдът посочва / „ Нилсен и Йонсен срещу Норвегия”/ , че въпреки тази засилената защита, тук също съществуват предели на свободата на

изразяване на мнение и граници на допустима критика, установени в интерес на легитимна цел – защита правата и репутацията на другите, при преценката за превишаването на които, при съпоставянето на интереса от свободно слово и интереса от защита на нечия репутация, съдът следва да обърне специално внимание както на характера на речта и думите, които са използвани, така и на контекста, в който те са направени обществено достояние, като има предвид случая като цяло.

Според практиката на Съда репутацията на частни лица поначало се ползва със засилена защита, поради което и границите на допустима критика при упражняване на правото за изразяване на мнение по отношение на тези лица са значително по-тесни в сравнение с границите на приемлива критика по отношение на публичните фигури.

По отношение на публичните фигури - длъжностните лица и политиците в практиката си Съдът е приел /р. „Педерсен и Баадсгаард срещу Дания” /, че подобно на политиците, длъжностните лица при изпълнението на служебните си функции подлежат на приемлива критика в по-широки граници в сравнение с обикновените граждани, но също и че границите на допустима критика спрямо длъжностните лица не могат да бъдат разширени до същата степен, в която това се явява приемливо за критиката спрямо политиците като публични фигури, приели дейността им да бъде под непрекъснат контрол на обществото.

От изложеното е видно, че предвидената в чл. 126 ал.1 вр. чл. 17 ал.2 и чл. 10 ал.1 т.4 ЗРТ административнонаказателна отговорност за нарушаване на задължението на доставчиците на медийни услуги в дейността си да осигуряват защита на личната неприкосновеност на гражданите - представлява изпълнение на описаното задължение на държавата да осигури зачитане на интересите по чл. 8 от Конвенцията и да защити правата по чл. 8 от нарушения на частни лица, а също и предвидена за защита репутацията и правата на другите санкция по т.2 на чл. 10 КЗПЧОС за неизпълнение на задължение, ограничаващо правото на свобода на изразяване. Поради това изложените принципни положения и утвърдени правила за тълкуването на чл. 8 и чл. 10 КЗПЧОС и за допустимото ограничаване на правото на свобода на изразяване следва да са определящи и при преценката за наличието на основание за реализиране на адм. наказателната отговорност по посочените текстове от ЗРТ.

Според изложените принципни положения по тълкуването на чл. 10 КЗПЧОС - в конкретния по делото случай при преценката за

характера на речта , предмет на оценка по делото , следва да се приеме, че съдържанието на процесното предаване и позицията , изразена с него представлява политическо изказване по въпрос от обществен интерес. Основание за този извод е установеното по делото , че обсъжданата в предаването тема бил въпросът за дейността на комисия на Народното събрание , създадена за преценка правомощията на народните представители по чл . 70 Конституцията за предоставяне на разрешение за възбуждане на наказателно преследване срещу депутат , който въпрос безспорно представлява легитимна , общественозначима тема , а също и установеното , че доставчикът на медийната услуга е политическа партия , имунитетът на членове на която бил обсъждан от комисията на НС.

В този случай в съответствие с приетия в практика на Съда по чл. 10 КЗПЧОС стандарт при съпоставяне на интереса от свободното слово и интереса от защита на репутацията и правата на другите следва да се приеме , че, доколкото представлява част от политическия дебат по въпрос от общ интерес , процесното предаване като израз на правото по чл. 10 Конвенцията се ползва със засилена защита , независимо че то , както се посочва в решенията на Съда по чл. 10 от Конвенцията, може да засяга , смущава и дори шокира .

Отново в съответствие с приетия от Съда стандарт по отношение пределите на допустима критика при упражняване на правото на изразяване по чл. 10 - по делото следва да приеме, че изброените в процесното предаване народни представители като публични личности , занимаващи се с политическа дейност , фокусираща по необходимост общественото внимание , подлежат на критика с по - широки допустими граници .

В съответствие с посоченото в решенията по чл. 10 КЗПЧОС при преценката по делото за спазването на допустимите предели на свободата на изразяване на мнение , освен в контекста на засилената защита на тази свобода , обусловена от характера на речта и посочения вече обществен интерес от откритото обсъждане на общественозначима тема, информацията в процесното предаване , засягаща народни представители , следва да се прецени с оглед конкретното й съдържание и в контекста на обстоятелствата , при които е направена обществено достойствие, като се прецени допринася ли тя действително за обществения дебат.

В съответствие с приетото относно приложението на чл. 8 и чл. 10 от Конвенцията от значение за съпоставяне на интереса от свободното слово и интереса от защита на личния живот на гражданите и за преценката за спазването на границите на допустима критика е установено по делото, че оповестяването на лични данни - личните телефонни номера на обсъжданите народни представители не е допринесло в никаква степен за постигането на същностен критичен дебат по иначе общественозначимия въпрос - тема на процесното предаване.

В този смисъл обоснован е изводът на адм. наказващия орган за това, че оповестяването в процесното предаване на личните телефонни номера на народните представители, вместо служебни данни, представлява целенасочено послание, провокиращо към действия срещу неприкосновеността на личния живот, за които не е установена никаква обществена необходимост, която да ги оправдае.

Поради изложеното следва да се приеме, че в частта относно оповестяването на личните телефонни номера на народните представители процесното предаване е лишено от основание, което да го определя като легитимно обсъждане на общественозначима тема, поради което и не може да се ползва със засилената защита, призната на същностното обсъждане на въпроси от общ за обществото интерес.

Приетото налага извода, че в обсъжданата част, процесното предаване, за редакцията на което отговорност носи жалбоподателят, представлява неправомерно превишаване пределите на допустима критика при упражняването на правото на изразяване на мнение и са налице релевантни и достатъчни основания, както се изисква с практиката на Съда по чл. 10 КЗПЧОС, които обосновават необходимост от ограничаването на правото по чл. 10 от Конвенцията чрез налагането на адм. наказателна санкция на жалбоподателя в защита на посочена в закона легитимна цел - правото на изброените народни представители по чл. 8 КЗПЧОС на неприкосновеност на личния живот.

Съгласно разпоредбата на чл. 17 ал.2 от ЗРТ - Доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно

критериите по чл. 32, ал. 5. А съгласно чл. 10 ал. 1 т.4 ЗРТ - При осъществяването на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят от принципа за защита на личната неприкосновеност на гражданите;

Съобразно изложеното и установеното по делото, че жалбоподателят като доставчик на медийна услуга, въпреки изискването на чл. 10 ал.1 т.4 ЗРТ, допуснал създаване и разпространение на процесната дата на предаване, провокиращо към нарушаване неприкосновеността на личния живот - законосъобразно е прието от адм. наказващия орган, че е налице основание за реализиране на административнонаказателна отговорност спрямо жалбоподателя за нарушение по чл. 126 ал.1 ЗРТ, предвиждащ санкция от 3 000 лв. до 20 000 лв. за доставчик медийна услуга, който наруши изискванията на чл. 17 ал.2 вр. 10 ЗРТ. .

В останалата част възраженията срещу НП са явно необосновани съобразно приобщените по делото материали.

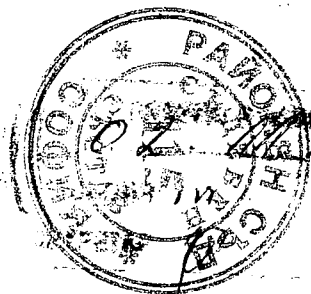
По изложените съображения на основание чл.63 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-19/ 21.06.2016 год., издадено от председателя на СЕМ, с което на основание чл. 126 ал.1 от Закона за радиото и телевизията на жалбоподателя ИП "АТАКА" в качеството му на доставчик на медийна услуга по чл. 4 и чл. 2 ЗРТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщението за изготвянето му пред Адм. съд - София.

Районен съдия:

20

РЕШЕНИЕ № 6240

гр. София, 02. 11. 2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ – ГРАД - IX касационен състав в публично заседание на двадесети октомври, през две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА
ЧЛЕНОВЕ: ВЛАДИМИР НИКОЛОВ
ДИЛЯНА НИКОЛОВА

при секретаря ПАОЛА ГЕОРГИЕВА и в присъствието на прокурора ДЕСИСЛАВА КАЙНАКЧИЕВА, като разгледа докладваното от съдия НИКОЛОВ КНАД № 9489 по описа за 2017 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 30. 06. 2017 г. по НАХД № 12582 / 2016 г., Софийски районен съд, НО - 115 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № РД-10-19 / 21. 06. 2016 г., издадено от председателят на Съвета за електронни медии, с което на Политическа партия „Атака“, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв., на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/, за нарушение по чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на ПП „Атака“, с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно поради нарушение на материалния закон. Твърди, че не е нарушена личната неприкосновеност на засегнатите лица, поради което неправилно е наложено наказание на доставчика на медийни услуги.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля _____ и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на въззивния съд.

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от въззивната инстанция е, че на 05. 11. 2015 г. в предаването „Добро утро, българи“ от 08:41:12 ч. до 08:42:19 ч. в програмата на „Алфа ТВ“, е излъчен клип, в който се показват снимки на депутати, партийната им принадлежност е телефонни номера, като под тях е изписан надпис: „Те гласуваха за ареста на Сидеров и Чуколов. ПОПИТАЙТЕ ГИ: ЗАЩО?“.

На 22. 12. 2015 г., бил съставен акт за установяване на административно нарушение, връчен на представляващи партията, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

21

Въз основа на така съставения АУАН, е издадено и обжалваното НП № РД-10-19 / 21. 06. 2016 г. от председателя на Съвета за електронни медии.

При тази фактическа обстановка, районния съд, е приел че безспорно е установено нарушението на Закона за радио и телевизия, изразяващо се в това, че ИП Атака, в качеството си на доставчик на медийни услуги е допуснал създаване и предоставяне на за разпространение на предаване в нарушение на един от принципите на чл. 10 от ЗРТ-защита на личната неприкосновеност на гражданите.

Настоящият състав споделя напълно констатациите на СРС, че е осъществил състава на конкретното административно нарушение, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

По съществуващото на спора СРС правилно е установил, че жалбоподателят е доставчик на медийни услуги, поради което носи отговорност за съдържанието на медийните услуги, като не трябва да допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите установени в чл. 10 от закона, поради което са неоснователни изложените в жалбата доводи в обратна насока.

Свободното изразяване на мнение и коментари не освобождава доставчика на медийни услуги от отговорност да съобразява дейността си с изискванията на закона, защото той носи отговорност за формата и съдържанието на медийните услуги, които предоставя за разпространение.

От правна страна съдът е посочил, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, посочени в чл.36-46 и чл.52-58 от ЗАНН.

В акта и НП правилно е визирана нарушената законова. Нарушението е описано ясно и конкретно, така че да не възникват съмнения относно неговото съдържание. Във фактическото описание присъстват всички елементи от състава на нарушението.

По отношение на материалноправната законосъобразност на НП, съдът е изложил мотиви за безспорна установеност на нарушението на чл.17. ал.2 от ЗРТ, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ, изразяващо се в създаване и предоставяне за разпространение на предаване в нарушение на принципа за защита на личната неприкосновеност на гражданите.

Въззивния съд правилно е приел и е обсъдил, че публикуването на снимките на народни представители, заедно с телефонните им номера, е в нарушение на личната неприкосновеност на гражданите.

Видно е, че както административнонаказващия орган, така и съдът са посочили, че макар и народните представители да се публични личности и по принцип да се ползват с по-нисък праг на защита, то обявяването на личните им телефони с покана за търсене на сметка, навлиза по един недопустим начин в личната им сфера.

В тази връзка по делото е приобщено и становище, изискано в хода на административнонаказателното производство, от Комисията за защита на личните данни, според което публикуването на снимките и телефонните номера, попада в обхвата на определението за лични данни, поради което се ползва от защитното действие на Закона за защита на личните данни.

В същото време, видно от разпита на актосъставителя, това публикуване на телефонните им номера е довело до телефонни заплахи и закани със саморазправа.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба, че телефоните били общодостъпни и всеки можел да потърси отчет от народните представители. Видно от приложените по делото разпечатки от официалната страница на Народното събрание, за всеки народен представител има кратка справка и имейл за връзка, но не и телефонен номер.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка,

22

настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Административен съд София - град - IX касационен състав

РЕШИ:

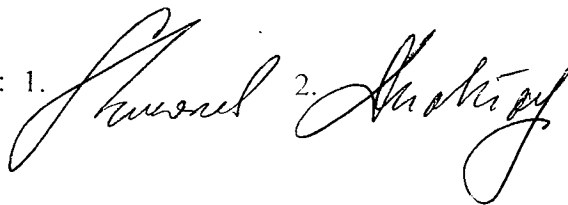
ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30. 06. 2017 г. по НАХД № 12582 / 2016 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 115-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

УПРАВО С ОРИГИНАЛ
СЕКРЕТАР

